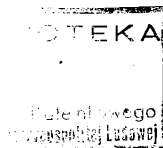

D06 m 15/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37713

Kl. 8 k, 1/01

Instytut Włókiennictwa *)

Łódź, Polska

Emulsja woskowa stosowana jako dodatek do klejonki osnów

Udzielono patentu z mocą od dnia 5 maja 1954 r.

Wynalazek dotyczy emulsji woskowej stosowanej jako dodatek do klejonki osnów bawełnianych oraz sztucznych włókien wiskozowych.

Klejonki do osnów bawełnianych zawierają zwykle środki sklejające, np. rozczepioną skrobię ziemniaczaną, oraz emulsję woskową nadającą osnowie elastyczność i zdolność poślizgu.

Znane emulsje, dodawane do środków sklejających, wytwarza się zwykle przez zemulgowanie wosków za pomocą zasad, np. ługu sodowego lub amoniaku, przy czym stosuje się woski typu PS i OP. Woski te są albo trudno dostępne albo klejonki otrzymywane przy użyciu emulsji z tych wosków są nietrwałe, ulegając rozkładowi, a tym samym nie spełniają swego przeznaczenia.

Stwierdzono, że otrzymuje się trwałe klejonki osnów bawełnianych oraz sztucznych włókien wiskozowych, jeżeli zastosuje się do wytwarzania

emulsji woski syntetyczne typu LO, które, przy rozcieńczeniu wytworzonych z nich emulsji, w klejonce są trwałe i nadają osnowie bawełnianej pożądane właściwości.

Skład emulsji woskowej według wynalazku waha się w pewnych granicach, zależnych od właściwości samego wosku użytego oraz gatunku i rodzaju osnów.

Według wynalazku na każde 10 kg wosku syntetycznego LO bierze się 2—3 kg oleiny, 2,5—4 kg gliceryny oraz 15—30 l wody, zemulgowane za pomocą 1,2—2 kg sody.

Najkorzystniejsze właściwości wykazuje emulsja przy następującym jej składzie, a mianowicie 10 kg wosku syntetycznego LO, 2,5 kg oleiny, 3,3 kg gliceryny, 22,6 l wody oraz 1,6 kg sody.

Emulsję według wynalazku wytwarza się przez ogrzanie ze sobą wosku, oleiny, gliceryny oraz części wody, aż do stopienia się wosku, po czym do gorącej mieszaniny dodaje się roztworu sody rozpuszczonej w reszcie wody, według ustalonej receptury.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Ryszard Tomaszewski.

Mieszanie reakcyjną miesza się dokładnie, gotując ją tak długo, aż kropla wytworzonej emulsji będzie z wodą zimną tworzyła ciecz mleczną, po czym dodaje się wody w ilości takiej, aby wytworzyła się 25%-owa emulsja w przeliczeniu na wosk. Wartość p_H wytworzonej emulsji powinna wynosić około 8.

W celu sporządzenia klejonki do osnów używa się 18% podanej emulsji w stosunku do wagi skrobii ziemniaczanej zastosowanej przy otrzymywaniu właściwej klejonki.

W poniższej tabeli podaje się przykłady ilościowego składu klejonki.

Skład klejonki (na 500 l)	Jedn. miary	Nm przędzy	
		62/1-54/1	28/1
krochmału ziemniaczanego	kg	50	35
diastaforu	g	250	175
emulsji woskowej 25-procentowej	kg	9	6,3
wody do	l	500	500

Rozczepianie skrobii za pomocą diastaforu przeprowadza się znaną metodą, po czym do rozczepionej skrobii dodaje się gorącej emulsji i zagotowuje się klejonkę.

Tak sporządzoną klejonką napawa się następnie przędzę osnowową i suszy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Emulsja woskowa, stosowana jako dodatek do klejonki osnów, znamienna tym, że składa się z 10 części wagowych wosku syntetycznego typu LO, 2—3 części wagowych oleiny, 2,5—4 części wagowych gliceryny, 1,2—2 części wagowych sody oraz 15—30 części wagowych wody.
2. Emulsja woskowa według zastrz. 1, znamienna tym, że składa się z 10 części wagowych wosku syntetycznego typu LO, 2,5 części wagowych oleiny, 3,3 części wagowych gliceryny, 1,6 części wagowych sody i 22,6 części wagowych wody.

Instytut Włókiennictwa

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych